

steren bemyndiges til af afholde de med Fremskaffelsen af denne Mælk forbundne Omkostninger“. I den Omstændighed, at der staar: „de med Fremskaffelsen af denne Mælk forbundne Omkostninger“, forekommer det mig ganske klart, at det ikke er selve Mælkens Erhvervelse, men de med Fremskaffelsen af denne Mælk forbundne Omkostninger, der er Tale om. Jeg kan ikke tro, at Udtrykket er saa uklart, at det skulde behøve nogen Forandring, men det maa jeg selvfølgelig henstille til det ærede Ting at træffe Afgørelse om eller i alt Fald tage Stilling til.

Det ærede Medlem spurgte, om Landboerne vil faa Ret til at tilbageholde en Tønde Korn til de i § 10 omtalte Svin, idet det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at der var ikke meget Mening i, at Landboerne skulde transportere en Tønde Korn til Statslageret og sælge den der til een Pris og fra Statslageret transportere den tilbage til en anden Pris. En saadan faktisk Transport frem og tilbage bør selvfølgelig ikke finde Sted, men jeg henleder Opmærksomheden paa, at den her foreslaaede Bestemmelse gaar ud paa, at der kun kan raades over et bestemt Kvantum, det er ikke ubegrænset, saaledes at enhver Landboer, der tegner sig i Kontrakt, derigennem kan faa et hkg, thi saa meget Korn er det ikke sikkert, at vi har. Der staar udtrykkelig: „et Kvantum Korn, der svarer til den Mængde Korn, som i Henhold til § 3 a i fornævnte Lov leveres for det 4de Tusinde Kroners Jordværdi, samt yderligere en saa stor Mængde Korn, som maatte kunne undværes til dette Formaal“. Det kan altsaa ikke paa Forhaand vides, om alle Kontrakter, som tegnes, kan opfyldes, det maa meddeles, men jeg frygter for øvrigt snarere for, at der ikke tegnes tilstrækkelig mange Kontrakter. Med dette Forbehold kan jeg altsaa slutte mig til det ærede Medlem, jeg kan ikke tænke mig, at nogen Administration skulde ønske at føre Korn frem og tilbage til ingen som helst Nytte.

Det ærede Medlem gjorde i denne Forbindelse nogle Bemærkninger om Ernæringsraadets Priser og naaede til den Slutning, at hvis Ernæringsraadets skulde have 7 Kroners Fortjeneste paa et bestemt Kvantum, maatte dette lede hen til det Haab, at vi saa snart som muligt kommer til at opføre med denne Forretning. For saa vidt denne Forretnings Ophør betyder, at Fred er indtraadt i Verden, at Korn- og Ernæringsvanskeligheder ikke mere bestaar her i Landet, kan jeg dele det ærede Med-

lems Ønske om Forretningens Ophør, men jeg maa have Lov til at sige, at det ærede Medlems Slutning tror jeg ikke er rigtig. Jeg er blevet opmærksom paa en Artikel i et Blad i Nærheden af det ærede Medlems Hjemsted, som i Dag beskæftiger sig med disse Priser. Jeg skal bede Ernæringsraadets om at forklare mig nøjere, hvorledes det har fastsat Priserne. Man maa imidlertid være ganske klar over for det første, at Forskellen kan ikke være den, det ærede Medlem sagde, mellem 23 og 30 Kr., thi det ærede Medlem har selv været medvirkende til og faaet gennemført i dette høje Ting, at den Pris, der betales for Kornet, faktisk ikke er 23 Kr., men mindst er 23 Kr. plus 1 Kr., som betales senere. Denne ene Krone maa Ernæringsraadets, som ved, at den kommer til Udbetaling, ogsaa regne med. Vi skal erlægge en Efterbetaling af mindst 1 Kr., derved er vi naaet til 24 Kr. Endvidere er der det Indkøb af Korn til højere Pris, som fremkommer ved, at man for alt Korn udover det lignede skal betale 5 Kr. mere, altsaa tilsammen 28 eller 29 Kr. Dette gør, at den Pris, Kornet staar Ernæringsraadets i, er en Gennemsnitspris, og naar dertil kommer, at den Pris, hvortil der sælges fra Statslageret, indbefatter ikke blot, hvad man kunde kalde Grossist-, men ogsaa Detailomkostninger, forstaar man maaske noget bedre Prisen, men Redegørelsen for den endelige skal jeg fremskaffe. Det er ogsaa kun en enkelt Pris, der er saa høj som den, det det ærede Medlem nævnte.

Hvad angaar Omkostningerne ved Ernæringsraadets Administration, lod jeg i Fjor foretage en Sammenligning mellem, hvad denne Administration kostede, og hvad en anden meget stor Organisation, Fællesforeningen af Danmarks Forbrugsforeninger, kostede, og Ernæringsraadets Administration var sammenlignelsesvis meget, meget billigere. Jeg tror altsaa ikke, at der ved Administrationsudgifter paaføres disse Priser noget for højt Tillæg, de fastsættes selvfølgelig under Hensyn til Kornlovens Bestemmelser og under Hensyn til Ønsket om at varetage ogsaa Statskassens Interesser, for saa vidt som de er berettigede. Jeg haaber, at det vil finde Billigelse hos alle, der er interesserede i Statens økonomiske Administration, at man beregner sine Priser under Hensyn til dette dobbelte Formaal.

Til det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) skal jeg kun gøre den ene-